

Article 11. *Planificació en matèria d'estacions de servei.*

1. El Govern, de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, ha de procedir a l'aprovació dels criteris generals per a la determinació del nombre mínim d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers al detall en funció de la densitat, la distribució i les característiques de la població, de la densitat de circulació de vehicles, com també dels altres paràmetres que es considerin necessaris.

Així mateix, es poden aprovar criteris particulars per a les zones del territori que ho requereixin atenent les seves característiques específiques de població, circulació de vehicles o grau de desenvolupament del mercat de distribució al detall de productes petrolífers.

Una vegada aprovats aquests criteris, l'elaboració dels quals s'ha de fer amb la participació de les comunitats autònomes, s'han de presentar al Congrés dels Diputats.

2. En el termini de dos mesos des de l'aprovació dels criteris a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, les entitats locals en l'àmbit territorial de les quals no es compleixin els criteris i, si s'escau, les comunitats autònomes en què estiguin ubicades han de procedir, en l'àmbit de les seves competències respectives, a adaptar els instruments d'ordenació del territori, a dur a terme les actuacions que calguin per fer possible el compliment dels criteris, a qualificar adequadament els terrenys i a establir les reserves de sòl necessàries per a la ubicació de les noves instal·lacions.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 1 d'octubre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aqueste reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 242, de 9 d'octubre de 1999.)

MINISTERI DE FOMENT

19808 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra.* («BOE» 238, de 5-10-1999.)

Havent observat errades en el text del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 168, de 15 de juliol de 1999, i en el suplement número 11 en llengua catalana, fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 928, segona columna, article 4, la segona part de l'apartat 2, que comença per la frase «En els

aeroports amb un trànsit anual inferior...», passa a ser l'apartat 3, i, en conseqüència, l'apartat 3 passa a ser l'apartat 4.

A la pàgina 929, primera columna, article 6, apartat 4, línia primera, on diu: «4. El Ministeri de Foment, per mitjà de l'òrgan competent...», ha de dir: «El Ministeri de Foment, en els casos que preveu la Directiva 96/67/CE, per mitjà de l'òrgan competent...».

A la pàgina 929, primera columna, article 6, apartat 6, línia sisena, on diu: «... de la Comissió Europea, pot prorrogar...», ha de dir: «... de la Comissió Europea, en els casos que preveu la Directiva 96/67/CE, pot prorrogar...».

En la pàgina 929, segona columna, article 8, apartat 1, línia tercera, on diu: «... subscriure un contracte...», ha de dir: «... subscriure prèviament un contracte...».

A la pàgina 930, primera columna, article 10, apartat 1, paràgraf a), línia segona, on diu: «... tributàries o de Seguretat Social...», ha de dir: «... tributàries i de la Seguretat Social...».

En la pàgina 930, segona columna, article 11, apartat 2, paràgraf b), línia tercera, on diu: «... del balanç del compte...», ha de dir: «... del balanç i del compte...».

CAP DE L'ESTAT

19853 *LLEI 30/1999, de 5 d'octubre, de selecció i provisió de places de personal estatutari dels serveis de salut.* («BOE» 239, de 6-10-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigüeu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'assistència sanitària que presten els diferents serveis de salut de les comunitats autònomes amb competències en la matèria i l'Institut Nacional de la Salut en les comunitats que no han rebut les transferències corresponents constitueix un dels serveis públics més importants del nostre país, en el qual s'empra un elevat volum de recursos amb càrrec als impostos estatals. Aquests serveis, pel seu caràcter assistencial, són intensius en personal, i tot i que en el conjunt del Sistema Nacional de Salut conviuen diferents vincles laborals, la gran majoria dels treballadors tenen la condició de personal estatutari.

El règim jurídic del personal estatutari té com a base tres estatuts professionals diferents (per al personal facultatiu; sanitari no facultatiu i no sanitari), adoptats el 1966, 1973 i 1971, respectivament, en el marc institucional de la Seguretat Social. Els canvis successius del sistema sanitari des d'aquestes dates han suposat, inevitablement, la modificació de múltiples aspectes d'aquests estatuts, per als quals la Llei general de sanitat, de 14 d'abril de 1986, va preveure la seva integració en un estatut marc, bàsic per a totes les professions, que hauria de contenir les normes comunes, entre altres, en matèria de selecció i provisió de llocs de treball, i garantir l'estabilitat en l'ocupació i la categoria professional.

L'absència d'aquest estatut marc, justificada per diverses raons, no ha impedit que l'Estat hagi adoptat diverses